

x x x

Vlagyimir Burics* 61

A Római Birodalom
eltűnt jéghegye után
szobrok kőgörgetegei
maradtak ránk
Európa völgyeiben

Kis terecskék
közepén láthatók
őszirózsák és petúniák között

Barbár népek
kései vallomásaiként

x x x

Végig a sugárút mentén
nyugdíjasok üldögélnek
arcukat félelmükben újsággal eltakarva
várják
a halált

Az öreg Krisztus Júdással sakkozik
A latrok eldicsekszik: őket is keresztre feszítették
Mária gyapjúkesztyűt kötöget unokáinak

Lába előtt
a gyerekek
babiloni tornyot
építenek
homokból

62 Előírások

Távozóban lekapcsolom a villanyt
Az útkereszteződésekben megyek csak át a túloldalra
Először balra nézek
az út közepén jobbra
Vigyázok az elhaladó autókra
Vigyázok a lehulló levelekre
Nem dohányzom
Nem szemetelek
Nem lépek a fűre
A gyümölcsöt evés előtt megmosom
A vizet ivás előtt felforralom
Lefekvés fogat mosok
Nem olvasok fekvő helyzetben és sötétben
Nem csoda ha szép kort értem meg
Na és?!
Hogy takarékpénztárban őrizgessem a pénzem?

Eszkaláció

Újságot veszek
hallgatom zizegő lapjait

Szétnyitom oldalait
ágak reccsenése üti meg fülem

a hasábok páfrányosában
testvérem holttestére
akadok

x x x

Elérted lám
amit akartál

az idő
és magad
ura lettél

s te ültél az asztalhoz
ahol apád üldögélt azelőtt

A világ mégsem a felnőtteké
a világ a halottaké

x x x

Párnán heverő fejed –
csonttá fagyott madár a havon

x x x

Az idő
ezüstre festi a hajad
ólomszínre a szemed
arannyal tömi tele a szád

hallgatást parancsol

Az állampolgár útja

64 Nyálát a legközelebbi szemetesig tartogatta a szájában
Visszaragasztotta a hirdetőoszlopra a leszakadt újságlapot
Tenyerével ernyőt tartott a rózsza fölé melyre rátűzött a nap
Egy pohár vizet vett az őrnek

Hazaérve
tiszta lelkiismerettel
tekintett
leveses tányérja
arcába

x x x

Gyermekkor –

torokgyulladás
Északi sarka

a lábhoz az ágymelegítő
meleg fókatestre simul

a fejet a föld féltekéinek
fülvédője védi

a hónaljából kihúzott
lázmérő
az óceán
vízhőmérsékletét jelzi

(Fordította: Tóth László)

* Burics, Vlagyimír Petrovics (1932–1994): orosz költő. Noha folyóiratban még 1955-ben jelentkezett első versével, a hazájában egészen 1989-ig nem jelenhetett meg kötete; ezalatt szamizdat kiadványokban, illetve külföldön publikált (verseskötetei a világ húsz országában jelentek meg). Magyarra eddig lényegében nem fordították, mindössze az 1970-es években jelent meg három-négy verse pozsonyi magyar lapokban, 2016-ban pedig az *Opusban* és a *Kalligramban*.

